

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 180/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Š. B., bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. J. C., B., vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom u notárky JUDr. D. S., Notársky úrad, S., pod sp. zn. N 364/00 Nz 364/00, na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2 C 141/03, na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3 Co 171/04 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4 Cdo 86/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. augusta 2005 doručená sťažnosť Š. B., bytom S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. C., B., vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v konaní vedenom u notárky JUDr. D. S., Notársky úrad, S. (ďalej len „notárka“), pod sp. zn. N 364/00 Nz 364/00, na

Okresnom súde Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 2 C 141/03, na Krajskom súde v Prešove (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 Co 171/04 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 4 Cdo 86/2005.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu zo strany notárky, okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu. Ďalej požaduje, aby ústavný súd zrušil notárske osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva sp. zn. N 364/00, Nz 364/00 z 30. novembra 2000, rozsudok okresného súdu sp. zn. 2 C 141/03 z 27. apríla 2004, rozsudok krajského súdu sp. zn. 3 Co 171/04 z 27. januára 2005 a uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 86/2005 zo 17. mája 2005. Napokon požaduje finančnú náhradu vo výške 6 708 Sk.

Z podanej sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že notárskym osvedčením o vydržaní vlastníckeho práva sp. zn. N 364/00, Nz 364/00 z 30. novembra 2000 bolo ustálené nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním k nehnuteľnému majetku ležiacemu v katastrálnom území J. v prospech J. a A. D. Žaloba sťažovateľa o určenie neplatnosti notárskeho osvedčenia bola rozsudkom okresného súdu č. k. 2 C 141/03-79 z 27. septembra 2004 zamietnutá. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 Co 171/04 z 27. januára 2005 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 86/2005 zo 17. mája 2005 bolo dovolanie sťažovateľa podané proti rozsudku krajského súdu odmietnuté ako neprípustné, keďže smerovalo proti potvrdzujúcemu rozsudku, pričom krajský súd podanie dovolania nepripustil a sťažovateľ v dovolaní nenamietal a najvyšší súd sám z úradnej moci nezistil žiaden z dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 237 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru sťažovateľa uvedenými skutočnosťami bol poškodený na vlastníckom práve, lebo podľa správnosti nehnuteľnosti sú jeho vlastníctvom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prieskumy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu

možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

Sťažnosť v časti, v ktorej smeruje proti notárskemu osvedčeniu z 30. novembra 2000, rozsudku okresného súdu z 27. septembra 2004 a proti rozsudku krajského súdu z 27. januára 2005, treba považovať za oneskorene podanú, keďže bola odovzdaná na poštovú prepravu 19. augusta 2005, teda dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Okrem uvedeného treba ešte uviesť, že vo vzťahu voči notárskemu osvedčeniu a voči rozsudku okresného súdu nie je daná ani právomoc ústavného súdu konať a rozhodnúť, pretože právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu označeným základným právam je iba subsidiárna a je preto daná iba vtedy, ak ochranu týmto právam neposkytuje všeobecný súd. Voči notárskemu osvedčeniu bolo možné podať žalobu na všeobecnom súde, čo sťažovateľ aj urobil. Rovnako voči rozsudku okresného súdu bolo prípustné odvolanie, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal krajský súd.

Odlišná je situácia vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu, ktorým bolo dovolanie sťažovateľa odmietnuté ako neprípustné. Túto časť sťažnosti treba považovať za zjavne neopodstatnenú. Vzhľadom na platné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku bolo dovolanie sťažovateľa neprípustné z dôvodov, ktoré sú správne uvedené v uznesení. Sťažovateľ v dovolaní ani len netvrdil skutočnosti, ktoré by prípadne mohli zakladať prípustnosť dovolania.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2005